

Pestújhelyi MOZAIK

A PESTÚJHELYI LOKÁLPATRIÓTÁK HAVILAPJA

7. évfolyam 12. szám

2013. DECEMBER

TARTALOM:

JELES NAPOK – ESEMÉNYEK

Pro memoria – 2013 december

(Lovas Éva)

SPORT ÉS ÉLET

PSC darts hírek

(Borbély Richárd)

HÉTKÖZNAPI MOZAIK

Metró (régii történeteimből)

(Mach András)

HU-MOR-ZSÁK

Viccek (Oláh Kati)

Vers: December

(Mészáros Balázs)

JELES NAPOK – ESEMÉNYEK

Pro memoria – 2013 december

Bővült a helytörténeti fasor

A kerületben helytörténeti fasort elsőként Pestújhelyen hoztak létre: tavaly avatták

fel. Azoknak a neves személyeknek állít emléket, akik szűkebb pátriánk fejlődéséhez munkájukkal jelentősen hozzájárultak, vagy a kerületrészből indultak, és váltak országosan, illetve nemzetközileg ismertté.

Szinte már az avatás után többen tettek javaslatot további személyekre, akiknek a fasorban is szerettek volna emléket állítani. Ezen javaslatok alapján bővült most a fasor a két jeles személy - Dr. Szentágothai János anatómus és a néhai pestújhelyi esperes-plébános úr, Márton Mihály – fájával, amelyek ünnepélyes átadására december elsején délelőtt 11 óra után a szentmise végével került sor.

Műfüves labdarúgó pálya avató

A Pestújhelyi Községi Ház területén az MLSZ pályázat keretében, az Ön-

kormányzat támogatásával kialakított műfüves focipálya átadó ünnepségét 2013 december 6-án, délután 2 órakor tartották. Az időjárás éppen erre a napra fordult zordra, még a hó is szállogózni kezdett. A Pestújhelyi Iskola tanulói, és a kerületi Csomópontok tehetséggondozó program résztvevői bátran dacolva széllal és hideggel, remek, vidám és magával ragadó műsort adtak. Rossz idő ide, rossz idő oda, azt, hogy az égiek sincsenek a rendezvény ellen, bizonyította, hogy az avatás pillanatában néhány percre még a nap is felragyogott a felhők közt.

László Tamás polgármester úr ünnepi beszédében ismertette a pálya kialakításának körülményeit, célját, használati lehetőségeit, s reményének adott hangot, hogy sokak öröme, hasznára, s nem utolsó sorban a kerületi gyerekek nívós sportképzésére szolgál majd az új létesítmény.

Szabó Dávid kiállítása Pestújhelyen

Szabó Dávid kamara kiállítása a festőművész 80. születésnapja alkalmából november 20-án nyílt a Múzeumban (Pestújhelyi út 81.). Sokakat a rendkívül kedvezőtlen időjárás sem tántorított el a résztvételtől. A csodálatos, több szinten üzenő, lélekérintő alkotások atyja, Szabó Dávid tősgyökeres palotai, iskoláit is itt és a szomszédos IV. kerületben végezte, jelenleg is Rákospalotán él. 1953-1959 között volt a Képzőművészeti Főiskola hallgatója, mesterei Barsay Jenő, Bernáth Aurél, Végvári Lajos, Balogh Jenő és korábban Varga Magda voltak. Ez a tárlat, amivel minket, pestújhelyieket „megajándékozott”, egész decemberben megtekinthető.

Szabó Dávid

Szabó Dávid: A szőlőműves cipője

Adventi sokadalom

Pestújhelyen immár több éves hagyománya van a közös adventi ünneplésnek. Az adventi sokadalmat idén is a megszokott helyszínen, a Pestújhelyi úton, az Evangélikus templom kertjében rendezte meg a Pestújhelyi Községi Ház, a Pestújhelyi Fialatok és a Pestújhelyi Pátria Közhasznú Egyesület, ezúttal december 15-én. A tradícióhoz híven délután 2 órakor kezdődő programon - szintén hagyományos - kíváncsággalmb reptetés, szeretetvendégség, a kicsiknek játszóház és zenés ünnepi műsor szerepelt. A résztvevők szerint, bár minden évben sokan összejönnek, ekkora sokadalom, mint most, még nem volt itt. A program egyre ismertebbé válásának és sikerének híre mellett ebben minden bizonnyal nagy szerepe volt az idén meglehetősen őszi télnek is.

mányosan - kíváncsággalmb reptetés, szeretetvendégség, a kicsiknek játszóház és zenés ünnepi műsor szerepelt. A résztvevők szerint, bár minden évben sokan összejönnek, ekkora sokadalom, mint most, még nem volt itt. A program egyre ismertebbé válásának és sikerének híre mellett ebben minden bizonnyal nagy szerepe volt az idén meglehetősen őszi télnek is.

Ami még hátra van:

Két igen jeles ünnep még hátra van decemberből, amelyeket nem hagyhatunk szó nélkül. Így hát ezúton is nagyon boldog, békés Karácsonyt és szerencsés, örömteli Új Esztendőt kívánok a lap kedves olvasóinak és minden pestújhelyinek!

Lovas Éva

HÖRPEMŐ

CSALÁDI ÉS VÁLLALATI RENDEZVÉNYEK

PESTÚJHELY
GERGŐ U. 11
TELEFON:
06-30-944-4837

SPORT ÉS ÉLET

Támogatóink:

A Darts Szövetség új alelnöke!

Novemberben három fontos versenyen vettünk részt. Az első a Budapest Bajnokság volt, ahol hagyományosan jól szerepelünk. Íme, a mostani eredményeink: STEEL férfi 1. osztály 1. hely Takács Gábor. Páros 2. hely Takács – Molnár /Wekerle/. SOFT: férfi 1. osztály 2. hely Balogh Béla. Páros 1. hely Vágó - Darányi T. /Kavicsos/, 2. hely Takács – Tarján /Noiret/. Női 1. hely Szarka Zsuzsanna. Páros 1. hely Tóth – Mayer.

Eztán a hazai rendezésű Soft Országos Bajnoki forduló következett, amin szintén taroltak játékosaink: Férfi egyéni 1. hely Melisek Zsolt, 2. Szabados Attila. Páros 1. hely Melisek – Takács, 2. Szabados – Végső, 3. Vágó – Székely /Soul/. Női egyéni 2. Szarka Zsuzsanna, 3. Kucsik Anna. Páros 3. Szarka - Mayer.

Végül az utolsó megméretésünk a STEEL csapatbajnokság második fordulója volt, amin kénytelenek voltunk - különböző elfoglaltságok miatt - tartalékosan kiállni. De bizonyítottuk csapatunk erejét és 1 vereség mellett 2 győzelmet arattunk. Így a verseny felénél minimális hátrányban vagyunk az első helytől, a második pozícióban várjuk a folytatást.

A három jelentős novemberi esemény után decemberre csak két fontos verseny jutott. Az első a STEEL Országos Bajnokság volt, amelyen - sajnos - kicsit gyengébben szerepeltünk, Takács Gábor jóvoltából egy 5. helyet szereztünk. A második a Budapest Bajnokság volt, ahol uraljuk a mezőnyt. Az eredmények: SOFT férfi 1. osztály 1. Balogh Béla, 2. Végső János. Páros: 2. Végső – Szabados, 3. Balogh – Szarka. Női egyéni első Szarka Zsuzsanna, páros győztes Mayer - Tóth.

Steel eredmények: férfi 1. osztály: 1. Végső János, 2. Takács Gábor, 3. Szabados Attila. Páros: 1. Végső – Szabados, 2. Takács – Molnár /Wekerle/.

Kívánunk jövőre is hasonló eredményeket! Hajrá PSC! Borbély Richárd

HÉTKÖZNAPI MOZAIK

Metró (régí történeteimből)

Metróra szálltam az Örsön. Abba a végébe a kocsinak, ahol az a két rövid ülés van, meg az átjáró ajtó. Annak támaszkodom, újságot elő, olvasás. Közben azért néha körbepillantok, sok mindent látni ilyenkor.

Feltűnik – csak úgy a szemem sarkából –, hogy mellettem ketten ülnek, szorosán egymás mellett, de anyyira, hogy egyikük szinte rádől a másikra. Többször odapilllogok óvatosan, s ha nem gondolnám illetlennek, folyamatosan nézném.

Két kiskamasz ül ott, nem lehetnek több tizenöttnél, egy fiú és egy lány. Semmi különös rajtuk, a szokott öltözék: farmer, edzőcipő, vastag, téli dzseki. A lány hosszú, barna hajú; ko-

moly, szép az arca. A fiú gombafrizurás, drótkeretes szemüveget visel. És nézi a lány arcát. Teljes testtel odafordul, szinte rádől, majdnem arasznyira odahajol, és szótlánul, mozdulatlanul, komoly, izzó szemekkel néz. A kezük mellettük pihen, nem ér össze. A lány maga elé néz, néha a fiúra pillant, mintha pici könny ragyogna a szeme sarkában, de nem növekszik, ott marad. És a fiú csak némán, komolyan nézi, nem mozdul. Látom, hogy az egész világ megszűnt körülötte. Két égő szeme beszél csak. A szerelemtől, az első, mindenén átgázoló, mindent félresöpítő, hatalmas, mámorító szerelemtől, amit képtelenség szavakban megfogalmazni, amit csak ilyen, odaszegezett, néma szemekkel lehet elmondani. És nem pazarolható az idő viccelődésre, hangoskodásra, telefonálásra, zenehallgatásra. Nézni kell, erősen, sokáig, hogy az a másik is értsen, mi történik bennük, köztük, hogy mi ez a felfoghatatlan, megfejthetetlen csoda, amit ilyenkor érzünk, amiről azt gondol-

juk, nem értheti senki más, csak ő meg én.

Én akkor irigyelni kezdtem a fiút. Több évtizeddel ezelőtt miért nem tudtam én is így nézni annak a szemébe, hogy sejtéről sejtire magamba vésem azt az arcot, hogy a homloka mögé sugározzam, hogy ő tölti ki az életem, hogy képtelen leszek a halálomig elfelejteni. Nem ezt tettem: meséltem, viccelődtem, szórakoztatni akartam vagy csak hallgattam magam elé nézve. Nem ismertem a titkot. Hogy nézni kell. Nagyon sokáig. A lány lassan, nagyon lassan felemeli a kezét, át a fiú feje felett, s a vállára ereszti. Az pedig lehajtja fejét, arcát beletemetve a lány dzsekijébe. Úgy maradnak. Le kell szállnom. Megállok a peronon, nézek az eldübörgő szerelvény után, és azt kívánom, hogy ez a vonat ne álljon meg a Délinél, hanem robogjon még néhány órán át tovább. Nemsokára karácsony. Ne mulasszatok el, hogy valakinek a szemébe nézzetek.

Mach András

TÁNYAHÁZAHÍREK

Alternatív kinai gyógymódok

1155 Bp. Rubin utca 7.
telefon: 0620 9357945
tanya@masszazs-wellness.hu
www.masszazs-wellness.hu

PÁL AUTÓHÁZ 1999 GÉPJÁRMŰJAVÍTÓ

MŰSZAKI VIZSGÁLLOMÁS

- Műszaki vizsgáztatás
- Zöldkártya
- Eredetiség vizsgálat
- Időszakos szerviz rövid haráridővel
- Műszeres motordiagnosztika
- Hibakód olvasás
- Klímarendszer tisztítás
- Fényszóró állítás
- Számítógépes fékhatás és lengéscsillapító mérés
- Futómű holtjáték vizsgálat
- Ultrahangos porlasztótisztítás

1155 Budapest, (Pestújhely)
Árvavár u. 7/b.
www.palautohaz.hu
E-mail: palautohaz@palautohaz.hu
Tel.: 414-0338, Fax: 414-0339

HU-MOR-ZSÁK

Viccözön

☞ Betörő: A nyugdíjas arra ébred, hogy betörő járkal a lakásában. - Segítség! - kiabál. - Ne csapjon zajt - csitítja a betörő. - Nekem csak pénz kell. Mire a nyugdíjas: - Ja, az más. Akkor keressünk együtt, mert az nekem is kellene.

☞ Nyugdíj: A testrészek nyugdíjba szeretnének menni, ezért gyűlést rendeznek. Megszólal a szem: - Én már olyan sok csúnyát láttam életemben, el szeretnék menni egy sötétebb helyre! Megszólal a fül: - Én már olyan sok csúnyát hallottam, el szeretnék menni egy csendesebb helyre! - Én is nyugdíjba szeretnék menni - szól valaki a hátsó sorból. Az elnök ráförmed: - Álljon fel, aki beszélt! - Ej, ha én fel tudnék állni, nem mennék nyugdíjba!

☞ Életszínvonal: Két nyugdíjas találkozik tavasz táján egymással. Azt mondja az egyik: - Szervusz komám, ugye te is alig várod már a nyarat? Akkor az életszínvonalunk legalább 50 %-kal jobb lesz! - Hogyhog? - Úgy, hogy télen fázunk is és éhezünk is, de nyáron csak éhezünk!

☞ Tere-ferre: Két ember beszélget. - Te mit csinálsz, ha nyugdíjba mérsz? - Az első héten még csak üldögélek a hintaszékben. - És aztán? - Szép lassan elkezdlek hintázni.

☞ Azonosítás: Miután elértem a nyugdíjkorhatárt, bementem a Társadalombiztosítási Igazgatóság helyi fiókjába az ügyeket intézni. A pult mögött ülő nő - életkorom ellenőrzése végett - kérte a személyimemet. Végigkutattam a zsebeimet, és rájöttem, hogy a tárcám otthon maradt. Mondtam neki, hogy sajnálom, haza kell érte mennem, majd később megint eljövök. Mire a nő: - Gombolja ki az ingét! Kigomboltam, és elötűntek a mellkasomat borító göndör és ősz szőrszálak. - Az az ősz szőr a mellén nekem elég bizonyíték. - mondta a hölgy és átvette tőlem a kitöltött űrlapot. Mikor hazaértem, izgatottan meséltem a nejemnek a társadalombiztosítási irodában történeteket. Erre a nejem: - Miért nem toltad le a gatyádat is? Még rokkantságit is kaphattál volna!

☞ Karácsony: Három nyugdíjas ül egy kávéházban egy csésze kávé mellett. December közepe van. Nézik, hogy odakint nagy pelyhekben hull a hó, az emberek csomagokkal megpakolva jönnek-mennek. Megszólal az első: - Mégiscsak jó dolog a karácsony. Második: - Az lehet, de a szex jobb. Harmadik: - Igen, de karácsony többször van.

☞ Buszon: Pistike ül a buszon. Egyszer csak odaáll mellé egy nyugdíjas néni, toporog, köhéccsel, nézi Pistikét, mire az végre észreveszi. - A nélinek fáj a lába? - Igen, kisfiam. - És a néni fiatal korában mindig átadta a helyét az időseknek? - Igen, kisfiam, ezt úgy illik! - Aha. Akkor azért fáj...

☞ Biztosítás: Életbiztosítást szeretne kötni egy nagyon idős bácsika. Az ügyfélszolgálatos hölgy zavartan kérdi: - Hm, bácsika, a maga korában? Mégis hány éves? - Százkettő. - Tudja mit, jöjjön vissza egy hónap múlva. - Nem lehet, akkor lesz a bátyám születésnapja. - A bátyja születésnapja? Mennyi idős? - Száztizennyolc éves. - Akkor jöjjön vissza fél év múlva. - No akkor végképp nem tudok, mert akkor lesz az apám esküvője. - Az apja esküvője?! Hány éves az apja? - Százharminckilenc. - És megnősül az ő korában? - Ő sem akar, de a szülei erőltetik.

Egyebek:

☞ Télen, hidegben megkérdezi a fiú a lányt: - Megnézhetlek meztelenül? - Jó, de nem fogsz fázni?

☞ - Százados úr! Mit csináljon, aki aknára lép? - Nos, a szokásos eljárás: hús métert ugrani a levegőbe, és szétszóródni a szélrózsa minden irányába.

☞ Egy óras szünet után megszólal a jereváni rádió: - Kedves hallgatónk! A süketnémáknak szóló műsorunk ezenel véget ért.

☞ Tanulok, mert a tanulásba fektetett energia meghozza a gyümölcsét. És mint tudjuk, a gyümölcsből pálinkát lehet főzni!

☞ Itt Magyarországon az a gond, hogy senki sem meri felvállalni, amit mondott. De ezt nem tőlem hallották!

☞ Az asszony mindig arról panaszkodik, hogy nem figyelek rá. Vagy valami hasonló...

☞ Nem csodálatos, hogy a munkád milyen értéktelen, amikor fizetésemelést kérsz és milyen értékes, ha szabadnapot?

☞ Ne aggódj folyton, hogy ma vége lesz a világnak. Ausztráliában például már holnap van.

☞ A világ legnagyobb felfedezéseit olyan emberek tették, akik túl hülyék voltak ahhoz, hogy tudják, hogy az adott dolog lehetetlen.

☞ Régen a férfinak meg kellett ölnie a sárkányt, hogy elvehesse a szüzet. Ma már nincsenek szüzek, és a sárkányt kell elvenni.

PESTÚJHELYI MOZAIK

A KÖH. által 163/0786/1/2007. sz. alatt nyilvántartásba vett időszakos lap.

Kiadó: **PESTÚJHELYI SPORT CLUB**
1158 Budapest, Gergő u. 11.

A kiadásért felelős: **KAPUSZTA CSABA**
06-70-422-3616

A szerkesztőség vezetője:

DR. MÉSZÁROS BALÁZS

Elérhetőség:

1158 Bp., Ady Endre u. 23.

p.mozaik@gmail.com

06-20-529-1575

Tipográfia: **HUSCHIT JÁNOS**

Megjelenik: 4000 példányban

A lap korábbi számai letölthetők:

www.bpxv.hu/index.php?page=pmozaik

☞ A régi lányok úgy tudtak főzni, mint az anyjuk. A maiak pedig úgy tudnak inni, mint az apjuk.

☞ Már Madame Curie is csodálkozott az urán!

*A vicckollekciót összeállította:
Oláh Kati*

*Hozzá írtam, itt e vers...
Csak félek, hogy agyonvers!*

**Mészáros Balázs:
A természet titkai**

Hidd el, én is voltam gyerek,
Kisebb, mint a hóemberek.
Aztán eltelt pár száz hónap,
S engem néznek Télapónak.

Pestújhelyen sok a gyerek,
S nem rossz a Mikulás szerep,
Ha a Közösségi Házban
Várva várnak majdnem százan.

S bár bent soha nem esik hó,
Jön a Krampusz húzta szánkó,
Rajta kosárban csomagok,
Amit én majd osztogatok.

Évente csak egyszer lehet
Körülöttem ennyi gyerek,
S látszat csak, hogy engem szeret,
A jelmezben bárki lehet...

Persze nem is az a fontos,
Ki játszik Mikulást épp most:
Lengje körül mesés jószág,
Örüljön a sok apróság!

Aztán mikor hazamegyek,
Unokám az egy szem gyerek.
Mikor meglát, kacag, ragyog,
Pedig tudja, „csak” én vagyok.